

4-2006

КИНО

Pääkirjoitus

Kiitos kaunis teille kaikille

Partion merkitys minulle on kasvanut viimeisten kolmen vuoden aikana valtavasti. Nuorena koululaisena HeMe ja partio olivat minulle harrastus, jossa oli mukava käydä, suunnitella ja toteuttaa tapahtumia, kuten parvi-iltoja, kolkkien joulujuhlia, veljesjoukkojen retkiä, lippukunnan retkiä ja leirejä. Parasta oli kuitenkin se, että nuorelle pojalle riitti kaikenlaista tekemistä, toiminnan pyörittämisestä ja kolojen remontoinnista aina hallinnon koukeroiden selvittelyyn. Vaikka minulla hyvin pieni rooli hallituksessa olikin, niin olin ylpeä siitä, että joku oli joskus nähnyt minussa jotain ja pyytänyt minua hallitukseen. Siltä minusta ainakin silloin tuntui.

Olen aina tiennyt, että partiolla ja HeMellä on pitkät perinteet ja historia, ja tottakai olen ollut niistä ylpeä. Aina kun Suomen lippu on noussut salkoon tai kun Partiomarssi on pärähtänyt soimaan Itsenäisyyspäivänjuhlassa, ihoni on noussut kananlihalle ja olen tuntenut ylpeyttä siitä, mihin joukkoon minä kuulun. Suuri osa siitä tunteesta oli kuitenkin suvun tuomaa perinnettä, koska viimeiset kaksi sukupolvea isäni puolelta on todellisia partiolaisia. Se oli joka tapauksessa se tunne, joka minulla oli. Partio oli silti minulle vain harrastus.

Kiho

4- 2006

Partiolippukunta
Helsingin

Metsänkävijät ry

<http://www.heme.partio.net>

PÄÄTOIMITTAJA

Perttu Aimola

TOIMITUSSIHTEERI

Tellervo Lappalainen

KILTA

Emmi Haarlaa

Hanna Kuivalainen

Riikka Väliahde

Kristian Kere

Toimituksen osoite

Helsingin Metsänkävijät Ry/Kiho

Ansaritie 2-4 00350 HELSINKI

(09) 587 7261

email: kiho@heme.partio.net

PS-tili: **103130-778121**

ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PAINOPAikka

Karhukopio Oy

Levikki 500 kpl

ISSN 0356-2464

Muutaman viime vuoden aikana olen pohtinut paljon niitä arvoja ja aatteita, joihin harrastuksemme perustuu ja näkymykseni on muuttunut aika lailla. Tai ei ehkä muuttunut radikaalisti, mutta syventynyt se on totisesti. En vielä vuonna 2004 ollut käynyt yhtäkään partiokurssia, koska uskoin enemmän kokemuksen tuomaan osaamiseen. Nyt olen käynyt partiojohtaja-peruskurssin, lippukunnanjohtamiskurssin ja partiojohtajan jatkokurssin leiri- ja seminaariosan. Uskon edelleen kokemuksen voimaan, mutta kannustan kaikkia silti osallistumaan kurseille, koska niiltä saa uskoa omaan toimintaansa ja saa avattua katsettaan myös muulle partiomaailmalle ja uusia toimintatapoja.

Vaikka aatteissa, partioihanteissa ja –ohjelmassa on harrastuksemme perusta, niin lippukunta on se paikka, jossa kaikki se tiivistyy yhdeksi kokonaisuudeksi. Ja lippukunnan teette te kaikki, joiden kanssa olen saanut toimia viime vuodet. Kaikki ne iloiset kolkat, mukavat vartiolaiset ja innostuneet vaeltajat ja johtajat ovat se syy, jonka takia olen tehnyt tätä työtä. Kaikki ne hymyilevät kasvot retkillä, mukaansatempaavat keskustelutuokiot ja retkillä syntynyt sisäpiirihuumori ovat paras palkinto siitä, että jaksaa valmistella ja johtaa hallituksen kokouksia, järjestää JoNeja ja olla täysillä retkillä mukana.

Olen useasti sanonut, että parasta partioaikaani oli se, kun toimin vartionjohtajan apulaisena. Silloin sai suunnitella omalle vartiolle rikasta ja vaihtelevaa toimintaa, johtaa sitä.

Vartiossa ollaan myös niin tiiviisti sen oman yksikön kanssa, jossa kaikilla syntyy vahva side toisiinsa, että kun yksi henkilö jää pois vartioharjoituksesta tai retkeltä se harmittaa kaikkia ainakin vähän aikaa, kunnes jälleen uudet vitsit lentelevät ilmoille. Vartionjohtajana voi luoda itselleen oman, yhteen hiileen puhaltavan ryhmän ja kun sinut irrotetaan ryhmästä, haikailet sen perään pitkään. Niin minullekin kävi.

Nämä viimeiset kolme vuotta ovat kuitenkin kiirineet yli vja-uran ja olleet elämäni parasta partioaikaa. Olen saanut johtaa, osallistua, järjestää, suunnitella, organisoida, delegoida, auttaa ja vaikka mitä muuta. Se kaikki on kasvattanut minua ihmisenä ja olen ylpeä, että olen saanut jakaa kaiken sen teidän kanssanne.

Nyt on kuitenkin se aika, kun on annettava nuoremmalle polvelle tilaa toteuttaa itseään ja minä siirryn uusiin, ehkä jopa suurempiin, haasteisiin. HeMellä on tällä hetkellä hyvä, laaja ja tiivis johtajisto, jolle pystyy uskomaan tehtävät ja luottaa että lippukunta elää edelleen ja kovaaäänisemmin kuin ennen.

Kiitos teille kaikille, jotka olette jaksaneet tukea minua ja katsella aatteen palon aiheuttamaa, usein jopa johdonmukaista toilailua nämä vuodet.

PERDA

K a n s i **Kuvaaja:** **Elli**

"Solmujen opettelu on partiokliseistä kirkkain. Jokainen kunnan partiolainen osaa ainakin merimiessolmun ja moni vetää itsensä solmuun ihan ilman opetteluakin. Peijaisissa johtajat keinuivat narun jatkona, mutta kummassa päässä narua?"

Se vähän riippuu mistä roikkuu."

Syysretki 1.-3. 9

Perjantai

Tapaaminen oli tuttuun tapaan Komiolla noin kuudelta, ja retkitarvikkeiden bussiinroudaamisen ym. jälkeen katsoimme bussin lähdimme kävelemään kohti Kimparia. Matka taittui kevyesti, ja välillä kävimme Sellossa ruokashoppailemassa. Suunnilleen Kauniaisten kohdalla alkoi hämärtää. Muutaman tunnin kävelyn jälkeen saavuttiin kuuluisalle Tina's Baarille, jossa aiottiin pitää tauko. Paikan omistaja kuitenkin hääti meidät, kun kävi ilmi, ettei aikeissamme ollut tilata mitään, vaan käyttää vain jukeboxia. Jonkun rahat taisi sinne jukeboxiin sitten jäädä. Matka kului erittäin laadukkaista jutuksista keskustellessa, eikä valitusta kuulunut kenenkään kävelijän puolelta (ainakaan liikaa), eikä kahden kävelijän (nimet pysyvät salaisina) hetkittäisestä joukostaeksymisestä huolimatta suurempia ongelmia tullut. Noin kolmen aikoihin metsämaisemat alkoivat näyttää tutuilta, ja päästiin nukkumaan jalat tunnottomina ja täynnä rakkoja.

Lauantai

Herättiin keskipäivällä auringonpaisteeseen, ja huomattuamme, että tunto oli palannut jalkoihin, ja että muutama kolikka oli löytänyt olinpaikkamme ja heitteli parhaillaan käpyjä meitä kohti, päätimme lähteä kämpälle lounaalle. Lounaan jälkeen oli random-ohjelmaa, mm. präisis ja uintia. Päivä kului vartiolaisten laavupaikkojen katsastamisella, syömisellä ja muulla yleisellä hengaamisella. Viimeinen iltanuotio vartiolaisena oli tunnelmallinen tiikusateesta huolimatta, ja uusien vartsujen tultua ja Leaving on a jetplanen ynnä muiden siirappisten perinnekappaleiden laulamisen jälkeen vartiolaiset lähtivät takaisin laavupaikoilleen ja me yksi kerrallaan pimeään metsään. Taival/epämääräinen harhailu tuntui pitkältä, mutta monen naarmun ja mustelman jälkeen päästiin vihdoinkin määränpäähän, jossa meitä odotti ylennys vaeltajaksi.

Sunnuntai

Sunnuntai kului pakatessa, kolkkia viihdyttämässä ja vahtimassa, tiskatessa ja aurinkoa ottaessa. Iltapäivällä lähdettiin kotiinpäin väsyneinä mutta iloisina, bussilla ja kyydeillä.

MUTTERI

Kihokasvo

*Tässä numerossa Kihokasvona
ilmeilee 9-vuotias Kurre, eli
Helmi Palokorpi Karhunpennuista.*

Helmi "kurre" Palokorpi
s.1997
kolkka

Mistä partionimesi tulee?

Keksin sen vaan silleen hädissäni, äkkiä. Valitsin Kurren, koska tykkään tosi paljon oravista.

Milloin aloitit partion?

Siinä... syksyllä. Tänä syksynä siis.

Miksi tulit juuri Hemeen?

Isä on ollut joskus partiossa ja se ehdotti sitä. Se tuntui ihan hyvältä idealta. Oli se kai tässä samassa lippukunnassa...

No, millaista partiossa on tähän asti sitten ollut?

Tosi kivaa. Oon oppinut uusia leikkejä ja sellaista... Nyt mä olen alkanut todella päästä tähän partion makuun.

Onko tämä siis ensimmäinen retkesi?

Joo. On ollut kivaa. Uusia leikkejä ja uusia kavereita.

Harrastatko mitään muuta partion ohella?

En.

Mikä mahtaa olla lempivuodenaikasi?

Mmm...kesä. Silloin on lämmin ja kesäloma. Yleensä. Voi mennä uimaan.

Entäpä mikä on kengännumerosi?

36, mutta pidän 37-numeron kenkiä.

Missä olet kymmenen vuoden päästä?

Mä olen...19...en mä oikein tiää.

Viimeisen kysymyksen aika: Mikä on lempileikkisi?

Palikankaato!

TINDE

Myyjäiset 19.11

Jep,jep taas se aika vuodesta... Vanelaiset vauhkona arpajaisvoitoista, vartsulaiset säättävät mainostenjako-WH:issaan, niin ja johtajat kinastelemassa mitä leffoja leffamaratonissa katsotaan...

Joko arvaatte, kysehän on perinteisistä partiomyyjäisistä, tuosta jokavuotisesta tapahtumasta, jonka tarkoitus on kerätä varoja lippukuntamme toimintaan ja lisätä näkyvyyttämme länsihelsinkiläisessä katukuvassa. Niin kuin nyt arvata saattaa, viikonlopun ohjelma noudatti samaa jokavuotista kaavaa, sillä erotuksella ettei ollut isänpäivä. Kivaa oli, asiakkaita oli paljon ja teltta särmempi kuin koskaan aiemmin, letut olivat huippusuosittuja ja hernekeitto... Noh, se oli hernekeittoa.

Toisaalta asia, joka on alkanut kaihertaa ainakin allekirjoittanutta jo pidemmän aikaa toistui tässäkin tapahtumassa. Ensinnäkin, johtajia, vaeltajia ja johtajapartiolaisia yleensä, on vaikea saada sitoutumaan tapahtumiin. No, ymmärtäähän sen, kun on toisilla on koulut tai opiskelut ja toisilla työt, useimmilla molemmat. Toiseksi, jos porukkaa saa tulemaan, he yleensä ovat mukana vain tietyn ajan. Onhan sitten sitä vakiporukkaa jotka käytännössä uhraavat koko vapaa- ja välillä työaikansakin partiolle, siis HeMelle ja kuluttaahan se, jos elää HeMelle 24/7. Ei riitä yhden käden sormet laskemaan niitä hemeläisiä, jotka on tällä tavalla poltettu loppuun.

Näin kävi myyjäisissäkin. Hieman karrikoidusti sanoen, kun kello löi kolme, suurin osa porukasta, johtajistostakin, vain hävisi jonnekin, jättäen ne pari samaa naamaa siivoamaan ja laittamaan tavarat paikoilleen. Onhan se asia erikseen, jos silloin tällöin joutuu lähtemään tapahtumista aiemmin, mutta kun siitä näyttäisi tulleen arkipäivää lähes jokaisessa HeMen tapahtumassa.

Ei ole kivaa jäädä tekemään pienellä porukalla hommaa, jonka isolla porukalla saisi tehtyä huomattavasti nopeammin ja jouhevammin. Erityisesti kaikkia yhteisesti hyödyttävä varainhankinta tuntuu kärsivän tästä ilmiöstä, esimerkiksi satunnaiset SP:n postituskeikat ja joka keväinen moottoritien siivous, puhumattakaan kämpätalkoista, jotka ainakin allekirjoittaneen mielestä ovat ehkä yksi partiovuoden kohokohtia.

Toivonkin, että jokainen hemeläinen johtaja, vaeltaja ja johtajapartiolainen ottaisi haasteen vastaan ja lähtisi innolla mukaan myös "vähän ikävämpiinkin partiotapahtumiin" (Onko sellasiakin?!?) sillä varainhankinta ja tavaroiden huolto sekä siivous, vaikka ne eivät ehkä olekaan joidenkin mielestä partiota siitä kivoimmasta päästä, ovat ihan yhtä tärkeää kuin muukin toiminta ja vaativat tekijänsä.

Mitä enemmän niitä tekijöitä on, sitä vähemmällä jokainen heistä pääsee, sillä ryhmässä on voimaa. Sen, jos minkä me partiolaiset tiedämme.

SÄRKI

Kiitokset lahjoituksista partiomyyjäisiimme

ABB Industry
Aro-Yhtymä Konalan Autokeskus
Berner Oy Ab
Duroy Oy Ab
Fazer-Suklaa Oy
Fiskars Oy Ab
General Motors Finland Oy
Gustav Paulig
Hartela Rakennusosakeyhtiö
Helsingin Kaupunginteatteri
If Vahinkovakuutusyhtiö Oy
Kampaamo Tukkatalo
Kirjava Satama
Korkeasaaren Eläintarha
K-Supermarket Munkki
Kuntien Tekniset KTK Oy
Kustannusosakeyhtiö Tammi
Marja Kurki OY
Mattiman Oy
Nokia Group
Opel Oy
Orion Oyj

Otava Kustannus
Patentti- ja rekisteritoimisto
Saiturin Pörssi
SAS
Sellwell
S-Market Pitäjänmäki
Suomalainen Kirjakauppa
Munkkivuori
SRV Viitokset Oy
Suomen Höyhen Oy
Suomen Kansallisooppera
Suunto Oy
Suuri Suomalainen Kirjakerho
Talin Tenniskeskus
Tapiola-yhtiöt
UPM Kymmene,
kotimaan tuotemyynti
Valio Oy
Valopaino Oy Ab
Viapipe Oy
Vihreä Agentti
Vuotekno

**sekä lukuisat yksityiset
lahjoittajat ja
myyjäisiin osallistujat !**

HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!

Scoutfäshjöö

Aina valmis, paitsi suihkuun

Niin partiossa kuin kotonakin, ihmiset pitävät (mahdollisuuksien puitteissa) huolta päivittäisestä perushygieniastaan, sekä harvat ja valitut myös ulkonäöstään. Eräolosuhteissa on kuitenkin välillä käytettävä kekseliäisyyttä, ja etenkin on oltava valmis tinkimään siviilissä totutusta tasosta. Partiolaiset selviytyvät sähkön, lämmön ja juoksevan vedenkin uupuessa, jos eivät nyt aivan sulotuoksuisina niin ainakin luonnonraikkaina. Erytystä nokkeluutta ja viitseliäisyyttä vaaditaan tänä pimeänä ja kylmänä talvisaikana, kun järvi on jäässä, näpit meinaavat paleltua hampaita harjatessa, ja märät hiukset kohmettuvat tikuiksi.

Ihmisten hygieniantarve on hyvin yksilöllinen. Riippuu oletko kokenut karpaasi, jolle riittää suovedessä silloin tällöin möyrintä, ja jolle on se ja sama, ovatko sukat sandaaleissa, vai puhtausparanoidi, joka ottaa retkelle mukaan antibact-tuubin ja sävy sävyyn sopivat pitkät kalsarit, kengännauhat sekä ponnarin. Ja vaikka jokainen saa itse päättää mitä pakkaa meikkipussiinsa, partiossa tullaan joskus tilanteisiin, jolloin on enemmän kyse muiden hyvinvoinnista kuin omasta.

Saunalla (kun sellainen löytyy) tapahtuu valtaosa vähästä retkipeseytymisestä. Varsinaisen saunomisen lisäksi saunalta saavat vettä ne, jotka pesevät hampaansa, ja uskaliaat voivat pulahtaa järveen tai siihen tehtyyn avantoon. Kun retkikirjeen varustelistassa lukee "saunakamat", se käsittää eri ihmisille hyvinkin eri asioita. Joillekin se tarkoittaa, että tilanteen tullessa lainataan joltakin pyyhkeen kulmaa tai kuivataan itsensä t-paitaan. Toisille termi taas pitää sisällään kokonaisen sarjan hotellin ilmaishampoita sekä -hoitoaineita. Suurin vuosittainen huijaus tapahtuu myös saunalla: aina kesäleirin vierailupäivänä vanhemmille luodaan mielikuva puhtaista, hiuksensa kampaavista, vaatteensa joka päivä puhtaisiin vaihtavista pikkupartiolaisista.

Suoritimme kaikenkattavan puhelingallupin selvittääksemme tarkemmin hemeläisten puhtaustottumuksia.

1. Mikä on ehdottomin hygieniaväline retkillä?
2. Pesetkö retkillä hampaasi aamuin illoin?
3. Onko sinulla retkellä peili mukana?
4. Mitä kaipaat retkellä eniten sivilisaation parista?

Hiskuri, 11, Hirvet

1. noo... pyyhe
2. öö en aina
3. ei todellakaan
4. emmä tiä.

Jude, 16, vaeltaja

1. hammasharja
2. kyllä
3. ei
4. noh kasvojenpesuaine

Ninni, 15, Kärppä-vartion VJ

1. hammasharja ja oliivisaippua
2. yleensä joo...
3. on!
4. varmaan... öö... no suihkua ehkä

Tassu, 20, Sudenpentujen laumanjohtaja

1. varmaankin saippua
2. no en
3. no ei
4. suihkua

HANI

Itsenäisyyspäivä 6.12.

Aamun sarastaessa koleana joulukuun aamuna Suomen lippu taisteli tietään kohti lipputangon huippua. Kolkat hytisivät kylmyyttään. Muillakin oli vilu, mutta ainakaan vartsupojat eivät sitä suostuneet myöntämään vaan kajauttivat ilmoille äänenmurroksilla kultakurkuillaan lippulaulun, kuin vastalauseena jäätävälle viimalle. Konkarit eivät tietenkään halunneet jäädä yhtään huonommiksi vaan toivat kauniiseen lauluun mukaan kaksiaanisyyden laahaten hieman perässä, nykyjohtajiston porhaltaessa puoli tahtia edellä.

Varsinainen juhla alkoi perinteisesti ja kaikki oli niin kuin aina ennenkin: arkajalat jännittivät vasemmalla eturivissä, johtajat istuivat selät suorina oikealla edessä ja vartsut siinä takana, kiihkeästi odottaen hetkeä jolloin vanha karhukallo tuotaisiin lavalle.

Lupaukset annettiin ja kaikki muistivat nimensä. Vielä puhtaat ja sileät mänkijähuvit solmittiin nuorten ja intoa puhkuvien kolkkien kaulaan ja tyttöjä hymyilytti, kun kiiltävät luokkamerkit jaettiin kädenpuristuksen saattelemina.

Myös partiopaitoja muistettiin ja niitä koristamaan ansioituneet hemeläiset pokkasivat jos jonkinmoista killutinta. Hyväksyvää hyminää ja myös katkeraa kitinää kuului yleisöstä, vaikka kyllä jokainen sen tietää, että kunnianosoitukset menivät juuri oikeaan osoitteeseen.

Todellista liikehdintää ja eloa jopa takarivillä kuorsaaviin isiin sai diashow. Esittelyssä olivat partiovuoden kohokohdat ja karseimmat metsä-lookit. Tuskaiset "hyyii!"-huudot rytmittivät mukavasti musiikkia aina, kun oma naama pälähti valkokankaalle. Toiset loistivat poissaolollaan ja toisilla oli ehkä liikaakin näkyvyyttä!

Vihdoin päästiin siihen kohtaan, kun vartsut

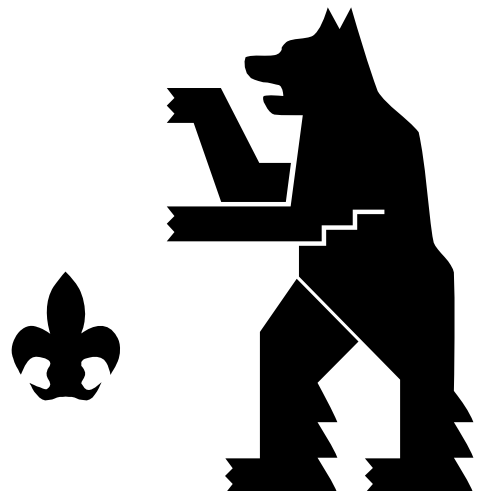
eivät meinaa pysyä penkissään ja kolkat hämmästyivät suuresti kuullessaan tasaisen tylsän puheen seasta oman parvensa nimen. Myyränpennut voittivat Kontion koitoksen viime vuoden tapaan, mutta Woingoivan nappasivatkin Kärpät, katkaisten Naalien pitkän voittoputken.

Vapaan sanan aikana ei edes kiltein kolka pystynyt istumaan pakoillaan: rummutusta, tömistystä, heiluntaa ja epätoivoisia huokauksia ei voinut olla havaitsematta. Kun liput poistuivat ja kahvikutsu kajahti, rynnäkö kohti pullapöytää oli suunnaton.

Kahvikupin äärelle kerääntyi vaikka minkämuoista metsänkävijää. Takapöydässä turisivat jo elämänsä ehtoolle käyvät mänkijät, muistellen niitä aikoja, kun pojat olivat poikia ja Suomessakin oli talvella lunta. Kolkat mutustelivat pullaansa ja ihailivat uutta kolkanuoltaan, äitien vaihdellessa vinkkejä siitä, miten parhaiten saa kuurattua savunhajuiset penskat retken jälkeen. Vartsut olivat linnoittautuneet omiksi kuppikunnikseen ja innokkaina suunnittelivat, miten kaikki ensi vuonna olisi paremmin ja karhunkallo komeilisi meidän vartion pöydässä. Johtajat yrittivät parhaansa mukaan keskustella sivistyneesti partiotoiminnan syvimmästä olemuksesta, vaikka hehkutus ensi viikonloppuna tulevista peijaisista saikin valtaansa!

Pakkohan se on myöntää, että isänmaalliselta tuntui.

NIPSU

Ansioituneet 2006

Sudenpäähuivisolki 202:

Haukka, Jouko Lappalainen

Haukan leveä hymy, lennokkaat jutut ja pohjaton vatsa ovat olleet kolkkatapahtumien ehdottomia piristyksiä jo 3:n vuoden ajana. Lappalaisten partiokatraan nuorin on erityisesti tänä syksynä kunnostautunut parvensa vanhimpana. Hän on esimerkillinen pivonjohtaja, joka näyttää mallia parvensa nuorimmille.

Sudenpäähuivisolki 203:

Jensku, Jenna Schleifer

Jenskulla on upea asenne partioon. Usein tämän suloisen pivonjohtajaneidin suusta kuullaankin kuinka ihanaa partio on! Kaikki parven tytöt pitävät Jenskusta ja miksipä ei, sillä Jensku on kaikille ystävällinen ja ottaa muut huomioon. Myös johtajien on helppo luottaa Jenskuun.

Rautainen karhunkäpälä 112:

Almi, Aino Priha

Muutama vuosi sitten Almi otti suuren tehtävän ja ryhtyi vartionjohtaksi Kärpille. Vartionjohtajana hän järjesti vartiolleen monipuolista ja luovaa partio-ohjelmaa wartio-harjoituksissa sekä laavu- ja kämppäretkillä. Almin innostus ja usko partiotoimintaan näkyy hänen johtajiin siirtymisen jälkeen edelleen Kärpissä.

Rautainen karhunkäpälä 113:

Keiju, Ida Rimpioja

Keiju pysyy piilossa kunnes lippukunta tarvitsee häntä kipeimmin. Milloin se tarvitsee syysretken johtajaa tai vartioikäisten veljesjoukko innovatiivista suunnittelijaa SuSan retkelle tai pikkujouluihin, silloin Keiju vastaa. Ja terävästi vastaakin. Hän on sisäistänyt loistavasti ikivanhan ohjenuoran "hyvin suunniteltu on puoliksi tehty". Aktiivisen kolkka- ja vartioaikansa jälkeen hän on eritoten herättänyt positiivista mielialaa innostuksestaan vartioikäisten veljesjoukon parissa sekä niin monen muun lippukunnan valmiin kuin puolivalmiinkin projektin kanssa. Hänellä on kuviot hanskassa ja suunta selvä.

Rautainen karhunkäpälä 114:

Jude, Jussi Salonen

Jude on osaava, hauska, iloinen ja ennen kaikkea sosiaalinen persoona. Hän on luottopakki, joka hoitaa tilanteen kuin tilanteen ja osaa tarvittaessa pyytää apua. Aktiivisen kolkka-aikansa jälkeen hän on vastuullisesti ja varmalla kädellä ohjastanut Hukat-vartiota vaikeuksista huolimatta ja ollut vartiolaisilleen tukeva olkapää ja tiennäyttävä. Tehtävistään ja kiireestään huolimatta hän muistaa aina olla se sama pieni hymypoika, joka saa kanssaihmiset yhtymään hulvattomaan nauruun.

Pronssinen karhunkäpälä 87:

Elli, Elena Haarlaa

Ellin partioura on ollut koko ajan nousujohteinen. Hän aloitti johtajatehtävät vartionjohtajana ja johti vartiotaan vuoden verran. Vj-uran jälkeen hän haki vuoden verran omaa paikkaansa lippukunnassa vaeltajan ominaisuudessa. Osallistuttuaan aktiivisesti lippukunnan kaikkeen toimintaan, hän huomasi että kolkkien johtaminen on hänelle sitä mieluisinta toimintaa ja nyt hän onkin johtanut kolkkia iloisella tavallaan yli vuoden verran. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että muu lippukunnan toiminta olisi jäänyt vähäiselle huomiolle. Ellin näkee myös vartioikäisten leireillä ja on hän laajentanut jo katsettaan osallistumalla myös Suomen Metsänkävijöiden toimintaan.

Tällä hetkellä Elli häärää hallituksessa pöytäkirjoja kirjailien ja ylläpitäen jäsenrekisteriämme. On hän työntänyt sormensa myös lippukunnan 90-vuotisjuhlien järjestelytoimikuntaankin. Elli on aidosti innostunut partiotyöstä sekä sen monimuotoisuudesta ja tahtoo selvästi osallistua ja kehittää lippukunnan toimintaa laaja-alaisesti.

Pronssinen karhunkäpälä 88:

Särki, Emmi Haarlaa

Särki on toiminut useita vuosia lippukunnassa johtajatehtävissä retkillä ja leireillä. Omasta ammatillisesta suuntauksestaan innostuneena, on hän halunnut viime aikoina kehittää lippukunnan ensiaputaitoja ja –välineistöä ja tästä hyvänä esimerkkinä hän on järjestänyt lippukunnalle oman Ensiapukurssin.

Särki on ollut valtavalla innolla mukana koko lippukunnan toiminnassa, ja on korvaamaton voimavara HeMelle.

Piirin ansiosolki:

Apina, Atte Jalkanen

Apina on kunnostautunut hiljaisena työmyyränä, joka tekee enemmän ja pitää vähemmän kokouksista. Hän on mukana menossa aina täysillä ja asenne korkealla. Apinan voi bongata lähes jokaisesta lippukunnan tapahtumasta. Hän karsii ylilyöviä ideoita ja antaa retkenjohtajille tehokkaan ja pelkistetyn suunnan.

Piirin ansiosolki:

Tassu, Linda Kaljala

Tassu on kolmatta vuottaan aktiivisesti mukana kaikissa kolkkaveljesjoukon tapahtumissa. Hän piristää kolkkatoimintaa monilla uusilla ideoillaan ja tuo suunnitelmillaan parvi-iltoihinkin lisää seikkailua. Tassun iloinen ja positiivinen asenne tarttuu niin kolkkiin kuin johtajiinkin.

Collanin solki:

Krilli, Krista Karppinen

Krilli on ollut lippukuntamme kolkkatoiminnan tukipylväitä usean vuoden ajan. Heti johtajistoon siirtymisestä lähtien Krilli on ollut aktiivisesti ja aina iloisella ilmeellä mukana viikoittaisessa toiminnassa ja retkillä sekä tietysti myös suunnittelemassa toimintaa. Vuoden verran saimme pärjätä ilman Krilliä, hänen ollessaan vaihto-oppilaana Japanissa, mutta heti kotiuduttuaan taas Suomeen Krilli näkyi kolkkatoiminnassa, kuin ei olisi poissa ollutkaan. Kahden vuoden ajan Krilli toimi kolkkaveljesjoukonjohtajana kehittäen kolkkatoimintaa entistä mielekkäämmäksi ja nykyajan kolkkille sopivaksi.

Krilli on loistava esimerkki johtajistossa sekä aktiivisuutensa että myös positiivisen asenteensa ansiosta. Into ja aktiivisuus ei ole rajoittunut pelkästään kolkkatoimintaan, mutta kuitenkin nuo lippukunnan pienimmät ovat olleet Krillin toiminnassa ensimmäisellä sijalla.

Kolkkien jouluretki

15-17.12

Lähdimme Komionkololta noin klo 17.00. En muista, kuinka kauan matka kesti, mutta varmaan jotain puolitoista tuntia. Saavuimme Haukanpesä-kämpälle väsyneinä, nälkäisinä, mutta onnellisina onnistuneesta matkasta. Aluksi leikimme sillä aikaa kun johtajat menivät lämmittämään kämppää. Leikkeihin kuului mm. Yogi bear, lännen nopein ja jokin "tsuk tsuk". Leikkien jälkeen meille ilmoitettiin retkipivot. Niiden jakamisen jälkeen leikimme taas, kunnes meidät lopulta päästettiin sisään ja lämpimään. En muista kunnolla, mutta sitten meidän ehkä käskettiin purkaa rinkat. Sitten kun oli makuupussit, makuualustat, yöpuvut sun muut kuskattu lavereille, oli kaikkien odottama ruokailu. Ruokana oli lihapiirakoita, joiden väliin sai ottaa nakkia, kurkkusalaattia, sinappia, ketsuppia, tai kaikkia niitä. Kun lihapiirakat oli syöty, sai santsata puolikkaan lisää. Sitten varmaan oli vapaa-aikaa sisällä. Kun olimme leikkineet jonkin aikaa, kuulutettiin äänekkäästi hampaat pesemään. Niinpä lähdimme jälleen kohti rinkkoja. Kun olimme pesseet hampaat, oli aika kääriytyä lämpimään makuupussiin (kyllä hieman liiankin lämpimään). Ennen kuin ehdimme nukahtaa, meille luettiin satuja.

Heräsimme seuraavana aamuna hieman ennen kuin olisi pitänyt herätä, sillä kokit tulivat kolistelemaan kattiloitaan tuntia ennen "oikeaa" herätystä. Kuitenkin, "oikean" herätyksen aika tuli ja niin myös hampaiden pesemisen. Kun hampaat oli pesty saimme aamupalaa, eli riisipuuroa. Aamupalan jälkeen olimme virkeitä ja oli aika suunnata katseet tulevaan, seikkailurastirataan. Rasteja oli neljä, ensimmäiseksi minun pivoni eteni rinnettä ylös, jossa meitä odotti Perda. Meille annettiin paperi missä meidän piti yhdistää kuuden maan nimi, lippu ja sen maan kielellä lause "Hyvää Joulua". Seuraavalla rastilla meidän piti ratkaista jouluruoka-aiheinen anagrammi. Kolmannella rastilla opettelimme solmuja. Viimeisellä rastilla Tassu luki lapusta jotakin joululaulua, sanoi jossakin kohdassa "piip" ja meidän piti arvata mikä sana siihen tuli. Lisäksi rastilla soitettiin joululauluja ja meidän piti arvata niiden nimet. Tätä kohtaa en oikein muista, mutta meidät joko käskettiin ulos tai sisälle. Joka tapauksessa, seuraavaksi oli koulutusrastirata. Meidät jaettiin kolmeen ja lähetettiin rasteille.

Ensimmäiseksi minun porukalla oli vuorossa (siihen ei siis kuulunut kuin pari minun pivolaista) jälleen Perdan rasti. Siellä ensimmäiseksi meidän piti oppia ottamaan kartasta suunta ja toiseksi piti katsoa kompassista ilmansuunta ja kävellä esim. kahdeksankymmentä metriä tiettyyn suuntaan ja etsiä paperimerkki. Seuraavalla rastilla piti tehdä kivistä ja kepeistä maahan nuolia, että toinen osa ryhmästä voisi löytää viestin. Viimeisellä rastilla oli kaksi tonttua, jotka olivat pudonneet puusta ja heitä piti hoitaa. Seuraavaksi pääsimme sisään nauttimaan ruokapöydän antimista. Oli perunalaatikkaa, porkkanalaatikkaa, lanttulaatikkaa ja kinkkua. Kun olimme ahtaneet itsemme täyteen jouluherkkuja, oli vapaa aikaa sisällä. Sitten kun olimme leikkineet hetken, tytöt jaettiin kahteen ja toinen osa lähti saunaan. Jatkoimme leikkejä ja tuli aika, jolloin toinen osa tytöistä tuli saunasta ja toinen taas meni sinne.

Kun nekin olivat tulleet, oli iltanotskiesitysten keksimisen aika. Kämpä täyttyi savulla, (ei nyt oikeasti) kun kaikki yrittivät keksiä kuumeisesti hyviä esityksiä. Lopulta esitykset oli keksitty ja se merkitsi, että pojat menivät saunaan. Saunassa oli hilpeä tunnelma, vaikka kaikki eivät mahtuneet samaan aikaan saunaan. Kuitenkin kaikki saatiin pestyä ja tuli iltanotskin aika. Iltanotski pursusi hassuja esityksiä ja hauskoja lauluja. Kaikista parasta iltanotskissa oli, että joulupukki tuli ja antoi lahjoja kilteille kolkille. Kun lahjat oli annettu, pukin oli lähdeävä (luultavasti takaisin Korvatunturille). Seuraavaksi saimme itse paistettuja pipareita ja liian kuumaa glögiä. Suurinkin ilo päättyi, ja niin päättyi myös tämä. Piti mennä pesemään hampaat. Hammaspesun jälkeen meidät komennettiin makuupusseihin. Sitten luettiin satuja ja ei kun unta kaaliin.

Koska Kiho ei saanut hankituksi kuvia Jouluretkestä, kuvitimme jutun syksyn kolkka retken ja kesän kolkkiksen kuvilla. Kuvat ovat Ellin ja tuntemattoman suuruuden käsialaa.

Seuraavana päivänä kukaan ei herännyt kokkien tuloon (luulenpa, että se johtui johtajien edellisenä iltana vihjaamista ylitöistä). Jälleen kerran jouduimme pesemään hampaat. Aamupalaksi oli puuroa. Sitten saimme jonkin verran aikaa, että saisimme pakattua makuupussin, makuualustan, yöpuvun, unilelun ja kaiken muunkin rinkkaan. Johtajien piti tosin siivota kämppä ja pakata kaikenlainen ohjelmaan kuuluva. Sillä aikaa kolkat saivat leikkiä ulkona. Lopulta johtajat olivat valmiita. Oli aika nostaa rinkat selkään, kopata pari tavaraa kouraan ja lähteä talsimaan bussille päin. Kaikkien oli aika jättää hyvästit Haukanpesä-kämpälle ja lähteä kohti Komionkoloa.

HAUKKA

Partioelämä on täynnä mysteerejä. Mitä nuorempi olet, sitä enemmän on olemassa tilaisuuksia ja tapahtumia, jotka vain yksinkertaisesti eivät ole sinua varten. Elämä muistuttaa huonoa fantasiakirjaa: yleisin vastaus kysymyksiisi on "Saat tietää sitten kun on aika" tai muuta vastaavaa.

Varttuessa kuitenkin yhä usemmat ovat aukenevat. Äkkiä huomaa osallistuvansa partiotapahtumiin, joista ei kaksi tai kolme vuotta sitten ollut kuullutkaan, ja yksi näistä on tietysti

Peijaiset 8-10.12.

Peijaiset ovat jopa muiden partiotapahtumien ohella aivan erityisen mystinen kokoontuminen. Kutsukirjeet tulevat vaivihkaa. Määränpäätä ei ilmoiteta. Osallistujia nöyryytetään jo alussa laittamalla heidät odottelemaan pitkiä aikoja partiotamineissaan keskelle Helsingin vilkkaimpia ostospaikkoja. Ne onnelliset, jotka sieltä lopulta epämääräisten vihjeiden avulla Peijaispaikkaan selvisivät, löysivät itsensä Särjen ja Ellin mökiltä.

Peijaiset ovat perinteisesti tarkoittaneet pakanallisia juhlia, joissa kaadetun saaliseläimen (erityisesti karhun) henkeä on lepytely, jotta se ei jäisi vainoamaan metsästäjiään vaan poistuisi rauhassa ja takaisi samalla hyvän sadon myös seuraavalle vuodelle.

Partiopeijaisissa sen sijaan kerrataan mennyttä vuotta ja mietitään tulevaa. Se on yksi harvoja vain johtajistolle ja vaeltajille suunnattuja ohjelmia, joissa pääpaino on paitsi suunnittelulla ja aatteellisella pohdiskelulla, myös yhdessäololla, saunomisella ja (ainakin tällä kertaa) Trivial Pursuitilla. Tällä kertaa myös ruoka oli aivan erityisen herkullista, siitä kiitos mahtaville kokeille. Tuskin kertaakaan ennen on pizzaa ollut niin runsaasti, että sitä on riittänyt seuraavallekin illalle. Eikä kukaan varmasti unohda viikonlopun todellista kulinaarista *grande momentia*: autenttisesti nuotion alla päivän kypsyyttä rosvopaistia! Sitä autuaallisen nuuhkimisen ja "Ooh!"-huutojen määrää, kun foliokuori paljasti mehevät lammaspaistit...

Ohjelma oli tasokasta, kilpailuhenkistä ja rentoa, unohtamatta tietenkään ikimuistoista iltanotskia nokkahuiluperformansseineen ja rap-esityksineen. Myös kiperät

suunnistusradat öin ja päivin pitivät johtajat ja vaeltajat toimeliaina, eivätkä edes lievät putoamis- ja palotapaturmat lannistaneet riemuisaa mielialaamme.

Vaikka joulukuu oli jo puolivälissä, oli sunnuntai-aamun tunnelma enemmän maaliskuinen. Laskiessamme lippua ruoho viheriöi ympärillämme ja kysymys "no onkos tullut kesä nyt talven keskelle" oli enemmän kuin aiheellinen. Toivottavasti tämä oli kuitenkin enemminkin suotuisa enne tälle vuodelle. Viheriöiköön myös alkava toimintakausi raikkaasti kuin joulukuinen nurmikenttä!

TINDE

Juhlarahasto

Helsingin Metsänkävijät valmistautuu viettämään 90-vuotisjuhliiaan. Lippukuntamme historia on ollut pitkä ja värikäs. Historiaan on mahtunut niin menestyksen kuin myös vaikeuksienkin vuosia.

Nykylippukuntamme suurimpia ongelmia on jo usean vuoden ajan ollut tulojen väheneminen. Aktiviteetit, kuten leirit ja retket ovat hoituneet osanottomaksuin, mutta lpp:n kiinteät kulut, kuten Kämpän ylläpito, kolojen vuokrat ja Kihon painatus- ja postituskulut vaativat yhä enenevässä määrin varoja.

HeMen johto on ratkaissut ongelman tekemällä talkoilla rahaa. Kun samat henkilöt, jotka tekevät talkoita, vastaavat myös operatiivisesta toiminnasta, voi jokainen ymmärtää, että jompikumpi ajanoloon kärsii. Aiempi tulonlähde, lehtitilaustuotot, ovat nykyisellään ehtyneet kokonaan ja yhteiskunnan tuki tulee tulevaisuudessa myöskin vähenemään. Uusi tulonlähde, MediaKiho eli Kiho nro 5, ei tuota läheskään sille asetettuja tavoitteita. Lpk:lla ei myöskään ole taustayhteisönä seurakuntaa, joka tukisi avustuksillaan toimintaa. Jäsenmaksut, joita vuosittain maksamme, menee täysmääräisesti Suomen Partiolaisille ja PäPalle, HeMe ei saa jäsenmaksuista ropoakaan! Ainoat lisätulot tulevat vuosittain aina vireältä Vanhempainneuvostolta sekä vaatimattomampi tuki konkarikilta Rullareilta.

Nyt on perustettu Helsingin Metsänkävijäin Juhlarahasto. Rahaston tavoitteena on kerätä varoja 25.000 euroa ensimmäisen vuoden aikana. Tavoitteen saavutettuaan rahasto muutetaan säätiöksi, pääoma sijoitetaan ja tuotosta ryhdytään jakamaan avustuksia lippukunnalle.

Lippukunnan 90-vuotisen historian aikana on Hemessä ollut useita tuhansia jäseniä. Nyt kutsumme kaikki, niin mänkijäkonkarit kuin myös mänkijöiden vanhemmat, mukaan juhluvuoden rahaston varojen kartuttamiseen ja näin turvaamaan lippukuntamme toimintaedellytykset.

Rahastoa kartutetaan aluksi yleisesti kerättävällä alkupääomalla aina 90 vuotisjuhliin asti eli 17.3.saakka. Siitä eteenpäin varoja voi kartuttaa esim merkkipäivätervehdyksillä ja yritysten joulutervehdyksillä. Lahjoittaja saa halutessaan omaa nimeään kantavan rahaston, josta jaetaan avustuksia hänen kohdistamaan tarkoitukseen, kuten erätoimintaan, aatteeseen tai koulutukseen. Lisää informaatiota saa hoitokunnan jäseniltä Maarit "Inu" Melvasalo, Jarkko "Santtu" Jaatela, Mikko "PePe" Aimola, sekä Konkarivjk:n johtaja Lauri "Minkki" Melvasalo. He kertovat mielellään rahastosta tarkemmin.

Toivon, että mänkijöiden tunnus "kerran mänkijä, aina mänkijä" elää edelleen vahvana ja partiotunnuksemme " Ole valmis – aina valmiina" saa meidät kaikki vastaamaan kutsuun.

HOITOKUNNAN JÄSEN

Esimerkki tilisierrosta Juhlarahaston tilille

Saajan tilinro: Nordea 103150-6004808	Viesti saajalle: 2.HeMe 90v. / 3.Karhu-vartio	
Saaja: HeMe Juhlarahasto		
1.Maksaja: Matti Mänkijä		
Tililtä: 123456-700891011	Eräpäivä: heti	Euro: 90.00

1 Maksajan tiedot

2 Tilaisuus tai aihe (esimerkiksi HeMe 90v., Erä-Villen syntymäpäivä, Erätoiminta, Aate, Koulutus, ...)

3 Kauttaviivalla erotettuna lahjoittajan nimi, joka voidaan tarvittaessa julkaista (voi olla eri kuin maksaja)

Puiden välistä

-Hemeläiset valtaavat ympäristönsä: Eilen Mäkkäri, tänään Marian päivystys, huomenna koko maailma!
-Kolkkien jouluretkellä kuhisi: omituinen tuijottelija häiriköi kolkkatyttöjä!
-Vihdoinkin Kihon juoruissa oli myös jotain kirkossakuulutettua!
-Huhu kertoo: Lippukunnanjohtajan pituus nousee piakkoin puolella metrillä.
-Kolkkaromansseja!
-Laku ja Eke sekä Oltsa tulevat armeijasta. Toffe, Apina, Rapu, Korkki ja Kommando lähtevät armeijaan. Voitammeko vaihdossa?
-Kihoon tulossa uusia palstoja: "Kysy Hanilta", "Nirtsun blogi", "Särjen niksit" ja "Korkin paljastukset".

-Ompelujampasterit polkaisevat käyntiin vuoden alussa! Eke opettaa piponvirkkua ja Elli viiksientekoa.
-Kuolleet hirvenpääät kasvattivat viiksiä Peijaisissa
-Hemeläisillä edelleen tahdittoman kokoiset vatsat: Miksi itsaripulla ei riitä?
-Perda, pois sieltä Ikeasta! Matti tunnusti jo: se oli Internetissä!
-Ensiapukurssilla tapahtunutta: Puolet hemeläisistä hengiltä sähköllä!
-Haukka kiistää: "Vatsallani ON pohja!"
-Botanisti Hani, minkä värisiä ovat leskenlehden kukat? "Sinisiä!"
-Kiho ei ole enää naistenlehti! Korkki liittyy iloisein sisariin tässä numerossa
-Kiholle vuotanut tietoa ERITTÄIN luotettavasta lähteestä koskien Itä-Eurooppalaista kohuratsastusvideota: "Late, se olet sinä!"
-Wertti, tunnusta jo itsellesi: olet vanha!
-Kirkku "Jokeri" Pankka vetäytyy Kihokillasta tuodakseen jonakin päivänä kultaa Suomen Naarasleijonille. Mutta Lohi ja Korkki tulevat, joten voitammeko vaihdossa?
-"Johtajana on kivaa, koska kaikki tuntuu vapaaehtoiselta." (huom! ei ironiaa)
-Suomi voitti Euroviisut, joten ei mikään yllätys, että Kärpätkin viimein voittivat Wongovan. Ikikärpät onnittelevat lämpimästi!
-Kolkkajohtajat puhuvat: Minkin puhe Itsarissa ensimmäinen, joka upposi kolkkiinkin.

Oikaisuja

Kihon edelliseen numeroon 3-2006 oli lipsahtanut virheellisesti tieto, jonka mukaan Kirkku olisi kirjoittanut "Ruottinkeissi" -jutun. Kirkku ainoastaan vastasi jutun saamisesta lehteen ja liitteenä olleesta kuvasta. Varsinaisena kynäniekkana toimi Rapu. Toimitus pahoittelee virhettään.

Kuluvan vuoden uunituoreen Puhulun mukaan Kilppari olisi Kärppien VJA. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, sillä Kihon erittäin luotettavan tietolähteen mukaan Kilppari on kärppien VJ. Virheen tekijä todennäköisesti pahoittelee aiheuttamaansa mielipahaa.

Partiostressi

Puhelin soi. Voi ei, Kihon toimitussihteeri. Vastaan kuitenkin. Arvasin asian: olin unohtanut aiemmin Kihokillan kokouksen ja nyt ilmoitettiin mitä juuri minun niskoilleni on langennut tehtäväksi. Vielä puhelun lopussa kolahtaa se ikävä sana: deadline. Kuolemanlinja. Aika johon mennessä on jokin asia tehtävä tai...
Vaikka partio on vapaaehtoinen harrastus, kasaa se yllättävän paljon stressiä nuorille harteille. Mistä ihmeestä se paine syntyy?

Ehkäpä juuri tuo sana deadline on siihen syyllisenä. Mitäpä jos vaihtaisimme sen joksikin muuksi? Se voisi olla vaikkapa Kihon tekstien ollessa kyseessä "luovuuden esiinastumisen hetki". Kuinka hienoa olisikaan valmistella tekstejään tuon nimistä päivää varten! Ja leiriohjelmansuunnittelun pitäisi vaihtua "Suurten saavutusten päiväksi". Hah, siinä se! Miksei kukaan keksinyt tätä aiemmin!

NUUKU

Mainosta Kihossa

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 520kpl ja lukijakunta kaikenikäistä. Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä toimitussihteriin ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v.2006:

1 sivu	150 euroa
½ sivua	100 euroa
¼ sivua	50 euroa

Tarjoukset, mediakortit ja lisätiedot toimitussihteri Tinde Lappalaiselta, kiho@heme.partio.net

Muistakaa, että jokainen lippukuntalainen, joka hankkii mainoksen, saa 20% sen tuotoista.

Muuttuvatko tietosi?

"Kirjoita alla olevaan lomakkeeseen uudet osoitetietosi ja leikkaa ja lähetä kortti mahdollisimman nopeasti postilla, tai tuo suoraan Komion kololle, mikäli asut lähetyvillä.

Muista myös vilkaista lehden takakannesta, että osoitteesi on virheetön.

Me kiitämme!

OSOITTEENMUUTOS

NIMI:

HALUAN JATKOSSA **KIHO**-LEHDEN SEURAAVAAN
OSOITTEESEEN:

KIHON/LIPPUKUNNAN REKISTERIIN TIEDOKSI:

ESIM. SAMAN OSOITTEESEEN USEAMPIA **KIHOJA**,

Helsingin
Metsänkävijät
maksaa
postimaksun.
Käyttämällä
postimerkkiä,
tuette
toimintaamme

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät ry.
VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00300 / 18

Helsingin Metsänkävijät ry
Ansaritie 2-4
00350 HELSINKI

.0043

VUOSIKOKOUSKUTSU

Aika:

Sunnuntaina 11.2.2007 klo 16.00

Paikka:

Pääkaupunkiseudun Partiolaiset ry:n toimisto
Lönnrotinkatu 30 D, 00180 Helsinki

Asiat:

Yhdistyksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinta,
sekä muut asiat, jotka yhdistyksen sääntöjen 9 § määrää varsinaisen
vuosikokouksen käsiteltäväksi.

pukukoodi:

Partioasu

Tilaisuudessa on kahvitarjoilu

TERVETULOA

Mörisevä Karhu

KOLKKAPOJAN AJATUKSIA

Himmn...

Pulkkailu vai CS, TV vai rikkinäinen
puhelin....

Missäköhän se mun
huivi on...